

Avui és...

Maria Rosa Marinello

Bibliotecària-Cap de la Biblioteca de la Caixa de Sabadell
per Xèspir. (Caricatura d'Emili Hierro)

Fa vint-i-cinc anys que Maria Rosa Marinello està vinculada a aquesta secular entitat sabadellenca. I setze anys que n'és la bibliotecària-cap.

Durant aquest temps ha pogut contemplar com creixia aquesta muntanya de llibres que, ara fa poc, ha arribat a la fita de 100.000 exemplars. Tot una simbòlica muntanya de paper que no la salvaria un saltador de perxa.

-No se sent, a volta, empatxada de tants llibres?

-Sí, veritablement, són molts els que passen per les meves mans al llarg de l'any. S'ha de fer tria entre la copiosa producció editorial, a voltes molt repetitiva i no sempre de qualitat.

Per manejar tot aquest munt de llibres hi ha unes vint persones, entre bibliotecàries, administratives, auxiliars i ordenances, comptant la Biblioteca Central i les quatre filials, totes elles a càrrec de la bibliotecària-cap. A ella, a manera particular, cal fer-li aquesta pregunta:

-Quina és la seva lectura preferida?

-Com a lectura d'estiu, que em serveix de veritable "relax", les novel·les policiaques; Agatha Christie, preferentment. Les novel·les en general, biografies, història, vulgarització científica...

-I la que menys?

-Els llibres de ciència-ficció, els d'ocultisme, astrologia...

-Creix el lectorat de llibres catalans?

-Crec que sí. No puc donar estadístiques en aquest sentit, però l'estudi del català a les escoles on recomanen lectures en català penso que contribueix a l'augment dels lectors en aquesta llengua.

S'imposa una pregunta estandard:

-Si hagués de salvar tres llibres entre els 100.000 que hi ha, quins salvaria?

-Se'm fa difícil, ja que, en cas d'alguna calamitat, miraria de salvar-ne quants més millor. Com que tenim els llibres col·locats per temes i seccions, aniria seguint un cert ordre (deformació professional): Secció Local, Reserva, Revistes antigues, Secció Montllor, Col·leccions antigues... Penso que si m'hagués d'entretenir buscant els tres salvables, es perderien aquests tres i molts d'altres.

Podríem exposar en aquest article algunes estadístiques que al llarg dels anys s'han anat publicant d'aquesta

cinquantenària biblioteca. Ho deixem de banda, però pensem, en canvi, que seria bo de saber algun "rècord" que s'haurà establert en aquesta biblioteca central.

-Podria destacar-ne algun? -li demano.

-Bé... crec que pot destacar-se el de rebre vuit-centes paperetes en un dia, sol·licitant llibres del magatzem. Tenint en compte que la Biblioteca obre nou hore diàries, quasi representa cent llibres per hora. És una bona velocitat! Aquests "rècords" s'acostumen a produir a les vacances de Nadal i Setmana Santa, quan els estudiants tenen les seves biblioteques tancades.

Cal fer constar que predomina el lector jove, ens diu Maria Rosa, la qual puntualitza:

-És el lector jove el que més utilitza la Biblioteca o hi ve. Faig aquests distinció entre "utilitzar" i "venir" perquè la Biblioteca, a més de consultar o endur-se llibres, és un lloc de trobada.

A part dels llibres d'humor, que també n'hi han, es crea humor en aquest local. Veiem-ho a través d'algunes anècdotes que ens explica el nostre personatge, tot somrient:

-Vinc a collir un llibre.

-Té una foto de Colón?

-Aquell que ens diu: Voldria *La ciencia de los amantes*. El títol és: "Los amantes de la ciencia".

-O aquell altre que demana la geogràfica de Lope de Vega.

-Un nen que pregunta a la bibliotecària: -"On està Machado?". La bibliotecària que contesta: -"Ja fa temps que fa malves"...

-El d'aquell altre que vol un llibre sobre el flamenc. La bibliotecària busca, delerosa, informació sobre el ball i li dona... El nen, desolat: -Volia l'ocell...

-El que ens demana si li podem prorrugar un llibre que té al préstec, però no recorda l'autor... -Diguem el títol, si el recorda -li demana la bibliotecària. El lector ara creu recordar: *Las Moradas de Santa Teresa*. (sense comentaris).

-Aquell que demana: -"Voldria un llibre d'estudi". -"Té alguna preferència? se li pregunta. -"Doni'm «Cleopatra»"

I podríem afegir-ne d'altres, però és l'hora de tancar.

A dintre, entre milions de pàgines, queda una munió de personatges que tenen històries de tota mena... Però això ja pertany a altres autors i actors...